

samlet om den pågældende, kan den registrerede anmode om indsigt efter reglerne i kapitel 9.

Efter bestemmelsen indtræder den dataansvarliges oplysningspligt ved registreringen, eller hvor de indsamlede oplysninger er bestemt til videregivelse til tredjemand, senest når videregivelse af oplysningerne finder sted. Kun i de tilfælde, hvor de indsamlede oplysninger er bestemt til videregivelse til tredjemand, vil den dataansvarlige kunne vente med at opfylde oplysningspligten. Det må således på tidspunktet for indsamlingen være klart, at oplysningerne skal videregives til tredjemand. Det er endvidere en betingelse, at videregivelsen skal ske inden for en forholdsvis snæver periode. Oplysningspligten indtræder i givet fald, når videregivelsen til tredjemand første gang finder sted. Der gælder ikke noget krav om, at meddelelse skal gives skriftligt. Den dataansvarlige vil dog i tilfælde af uenighed om, hvorvidt fornøden underretning er givet til den registrerede, skulle kunne dokumentere, at dette er tilfældet. Underretning bør derfor gives skriftligt og på en tydelig måde.

Til stk. 2

Bestemmelsen i stk. 1 om oplysningspligt gælder efter stk. 2 ikke, hvis den registrerede allerede er bekendt med de i stk. 1, nr. 1-3, nævnte oplysninger. Det vil ofte være vanskeligt for den dataansvarlige i praksis at afgøre, hvorvidt den registrerede allerede er bekendt med de yderligere oplysninger, som den dataansvarlige efter omstændighederne er forpligtet til at meddele i henhold til bestemmelsen i stk. 1, nr. 3. I de tilfælde hvor den dataansvarlige eller dennes repræsentant er i tvivl herom, forudsættes det, at der gives den registrerede meddelelse i overensstemmelse med stk. 1.

Af bestemmelsen følger endvidere, at oplysningspligten i stk. 1 ikke gælder, hvis registreringen eller videregivelsen er udtrykkeligt fastsat ved lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov. Pligten eller retten til at registrere eller videregive oplysninger kan for det første følge af lov i formel forstand. Dette vil bl.a. være tilfældet for så vidt angår reglerne i arkivloven og lov om Danmarks Statistik. Endvidere vil pligten eller retten til at registrere eller videregive oplysninger kunne følge af administrative retsforskrifter såsom anordninger og bekendtgørelser. Det skal være udtrykkeligt fastsat, at der kan eller skal ske registrering eller videregivelse af oplysninger.

Til stk. 3

Efter bestemmelsen gælder oplysningspligten i stk. 1 heller ikke, hvis underretning af den registrerede viser sig umulig eller er uforholdsmæssig vanskelig. Med udtrykket uforholdsmæssig vanskelig fastsættes det, at der gælder et proportionalitetsprincip ved vurderingen af, om meddelelse, som foreskrevet i stk. 1, skal gives. Der skal ske en afvejning af på den ene side betydningen af en sådan underretning for den registrerede, og på den anden side den arbejdsindsats hos den dataansvarlige, der vil være forbundet med en sådan underretning. I hvilket omfang, underretning af registrerede personer er uforholdsmæssig vanskelig eller endog umulig, skal afgøres i den enkelte situation. Der skal i den forbindelse bl.a. lægges vægt på antallet af registrerede, oplysningernes alder, samt de kompensatoriske foranstaltninger, f.eks. offentlige oplysningskampagner, der eventuelt måtte blive truffet af den dataansvarlige. Endvidere må det tillægges betydning, hvor betydelige de interesser er, af hensyn til hvilke oplysninger behandles.

Det kan bl.a. nævnes, at det ud fra en proportionalitetsbetragtning normalt vil være uforholdsmæssigt vanskeligt for f.eks. dataansvarlige domstole at underrette bipersoner (personer, som kun er bipersoner i behandlingen) om, at der indsamles oplysninger om dem i forbindelse med behandlingen af en civil retssag.

Det forudsættes endvidere, at der efter bestemmelsen kun i særdeles begrænset omfang vil påhvile dataansvarlige, der foretager behandling af oplysninger i statistisk øjemed eller til historiske eller videnskabelige forskningsformål, en oplysningspligt over for de registrerede personer. Det samme forudsættes med hensyn til den behandling af oplysninger, som sker i retsinformationssystemer. Der henvises til *betænkningen*, side 298-300.

Til § 30

I bestemmelsen er fastsat regler om, i hvilket omfang den dataansvarlige kan gøre undtagelse fra den oplysningspligt, som følger af § 28, stk. 1, og § 29, stk. 1. Bestemmelsen har kun betydning, hvis underretning af den registrerede ikke kan undlades efter undtagelsesbestemmelserne i § 28, stk. 2, og § 29, stk. 2 og 3.

Efter bestemmelsen i *stk. 1* kan undtagelse fra bestemmelserne i § 28, stk. 1, og § 29, stk. 1, gøres, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til private interesser, herunder hensynet til den pågældende selv.